

שמן ח'ג דרושי ק"ש פי' על ש' הכנות ופרי עין היים ששון

ולמ"ם נ"כ שלח כתב ע"י ז"א וז"ע :

לז שם כי שמע הוא שם ע' וכו' עיין לעיל דרוש ה'
דכ"ה עד טעם אחר שהוא הוי"ו ושדויע"ש ושם אית ל"ד
לז שם כנודע שלפ"א ביקף רכחו כ"ז' וכנונית בת"ת
ועירין כיסוד בנו' בתיקונים ע"כ כעת לא ידעתי
היכן הם לו הנ' לפ"א ביקוף אס הם כספר חוריה לא
מנינו כל לפ"א ביקף מאותיות גדולות ועירות והאותיות
גדולות נודע שהם כמו בית דבראשית וכוונת וכן חלף
דווקא וכוונת וכנונית כל התורה כולה או אס הם כמ"ח
וכעת אין הפנהו מסכים לעמוד בזה ככל הדרך (עיין
כס' מאמרס"י פ' בראשית כשעלו האותיות לאמר כי
אחברי עלמא אך יאזו מאימח למפרע יע"ש) גם ז"ל
דאמר ואותיות ועידים כוסיד הלח היסוד הוא ככלל הת"ת
שהוא ז"א ו"ק והוא מהכנות ולא מועידים ועוד מה
נשאר למל' וכן כחמי' הכתר וחכמה מה ענינם באותיות
באותו אותיות נרמזים ופי"ע"א :

ענין בחי' היריס לו עיין כע"מ של"כ פ"ו וא' הפקוקים
פ' שמח ופ' מקן יע"ש וסכ"ט פ"ח :
בא שם וז"מ מיעוך בהלכע שהו הראשונים טהנים
וכו' כמבואר הללונו כמקומו ע"כ מס' יכמות דל"ד
ופי' רש"י פ' וארא נבי בניה לזו ועיין רבינו בע"מ
שט"ז ספ"ה (ואס מ"ש אוח ח' דאין רוחא רכנוה ע"י
אלכע יע"ש) לעי' דרוש ויכרך דוד כפ' ויכרך כת וגברה
רח"ו ע"י ע"י ושא אוח ז' עוד לו' לק' דרוש הלילה פ"ג
אות י"ד ופ"ח שם ופ"ע ק"ש ע"ה פי"א ד"ה לקוטי'
והי"ו פ"ט דק"ש רשחרי (ע"ה של"כ פ"ו ש' הפקוקים' שמות)
מב שם וכבר הדעתין כס' הפקוקים' כפ' דו' ודוח יהיה
לכס וכו' פ' ויגש ד"ן ע"מ של"כ פ"ו לק' דרושי הלילה
דרוש י' ע"מ שכ"ט פ"כ עו"ת ד"ר ובכ"מ לעי' שם **מש**
לפי שאורשו מן הזכר וכו' הנה הוא ולכן נק'
לרוק וכו' עיין בע"מ ש"ך פ"ט :

מג שם וז"מ ותרב משחת בנימין ה' ודוח הנו' דהוי"ם
דכ"ן שהוא סוד בנימין והסוד הוא כדמו כפ' ובנינו
כן יהודיע וכו' והוא כמה שביארנו כי יש לדיק עליון
וחחתין וכו' ש' הלקוטי' שמו"ל כ' בסופו דקל"ג וז' מ"ט
ע"ה כפ"ו"א עיניו וירא את בנימין אחיו וכו' ע"מ שע"ל
ספ"ח ש' הפקוקים פ' וירא ר' ש' דה"ק

מד שם וזהו ובניהו כן יהודיע וכבר ביארנו כמקומו
וכי' ש' הלקוטי' ספ"ג דקל"ג סע"ה פ"ע"ח פ"ט :

מה שם דהיינו ס"ג עם י' אותיות הדי ע"ג חסיד ג' יאשר ע'
ע"כ ועי' עיד לק' מסמו' ותכין היט' (עי' דכ"ה ד"ה של"ה)

מו והשלישי הוא כו"פ דהי' אשר המ"ן עומדים כקובס
ובפגמיותם וכו' ז"ל דהמ"ן הט' לשהוא שם כ"ן הנ"ל
אית לא כיסוד ולא כו"ת ואיך כחכ שהוא כו"ת וי"ל שא'
כיסוד ומל' דו"ק דהי' ודחי' לזכר שכהו שהוא מספר שם
ס"ג וכל מספר הוא כמל' בנו' בע"מ אי"ר פ"ו :

מז שם ואס חסיד ג' יאשר ע' וביאור הדבר כמה שהודיע'
כי עקריות הוי"ה רס"ג הוא שם ל' הולא ממנו וכו'
כמבואר הללונו כדושי לז"ת וע"ש דרוש ג' ודרוש ז'
ע"מ שכ"ט פ"כ עו"ת ד"ר (רכ"ה ד"ה של"ה ז') :

מח שם והנה עתה כחלמה אשר עירין איננה מעלה
מ"ן (וזמן שמעלה מ"ן הוא כמילת אחר כנו"ל) איננה
לריכה לקבל הארה מן עקריו' שהוי"ה שהוא שם ל' (פי'
שני' ל') לא משחרית התיי"ה והוא כאשר חסיד ג' וירין
ות' וכו' וז"ל דאיך קירא רבינו ג' וירין יא' עיקריות
ההוי"ה הל' הן מעקריות ההוי"ה רק י' ראשונה שאר
ג' וירין יא' הם מהעילוי ונמלה עולם הסוף דעיקר
תוספת והחוס' עיקר פי' דהמילוי נעשה עיקר והעיקר
שהס' ב' ההי"ן י"ו תוספת יתן המת דכך קיבל רבינו
וכך מבואר בזהר הקדוש פ' פנחס דרמ"ו ע"כ דב'
יודין וז"ל הם עיקר השם של ס"ג וחסר לי הקדמה
למה לו נקראים עיקר השם גם ז"ל דכחילום כחכ
רבינו ועשר אותיות הם ע"ג חסיד ג' יאשר ע' ואח"כ
כחכ להסיד ר' ג' וירין וז"ל וז"ל ועם הכולל יסיה ע'
ולמה זה הכולל - ועוד מ"ש וזע"פ שכמספרם עולים
לחשבון גדול ל' הכולל לקוריהם לא כחשבון אותיות שהם
ד' וכו' לא ידעתי מה קאמר כבר כחחילום כתב שמה
שחסיד הוא ג' וירין וז"ל אר' בכללותם איננה לא ד'
אחיו' נמלה דמה שנסיר הוא אותיות עולם ולא המספר
וא"ת רבותו לו' שמה שחסיד הוא מבחי' שם ס"ג של
בחי' העשר אותיות תו"ה מס' ד' אותיות ולא מס' ס"ג
של המספר אין הלשון סובל זה שהרי ב' אותיות אט
מרכיבים ומאי נפקא מינה אס החשבון עולם לגדול או
לקטן סוף דבר לא ידעתי מה נרנש רבינו כוח לו' וזע"פ
וכו' ועוד דלק' כמילת אחר מונק רבינו שלשה יא"י הנו'
למספר

לז שם וביאור הענין הוא כי הנה המל' נק' שם וכו'
הנה אותם הביטולים שכתבנו הם כחי' המ"ן שאלו
מעלים תמיד לתקנם כמבואר הללונו וכו' ש' המלות ריש
פ' כהר עו"ת ר"ו ובכ"מ ומיכור לו הכחי' הם הנק' שם
לפי שהאחרים כולם הם כמס' רפ"ח וכו' וז"ל איך הם
אחרים שהיו הרפ"ח הם מספר דפיט בנו' בע"מ ש'
רפ"ח פ"כ יע"ש כאורך וכן כחכ כס' אכ"ך סו"ט פ"ג
שהם אחרים יגדלה סנקריאום אחרים הוהס ער ולא עד
ככלל פי' אפי' דהמספר של רפ"ח הם מהחילון מבחי'
הפנים שהם מדרונה הוי' דשם ע"כ וכו' להיחזק הוא א'
העוקר שכל השאר כדורים נגרים אחרים לזה איננה
נקריאום פנים רק אחרים וכל אחוזת החי' אית לא
כאחרים בנו' שם יע"ש :

לח שם ואס תחבר בחי' הפנים דהוי"ה דכ"ן וכו' כי
לו הפנים הם הפנים של המל' אשר גם הם יודו
ע"כ פירוש שבהוי"ה דכ"ן הוה סדר הירידת ממדרונה ב'
שהוא רבוע הפשוט וככלל הוא מספר הב"ן שהוא מדרונה
הו' שבי בנו' שם כס' רפ"ח פ"כ לא דשם אינו מונה מס'
שם ב"ן עלמח במס' הרפ"ח רק רבוע הפשיט מדרונה
ב' וכאן מונה אותו כמס' שם דשמע וזע"פ הדבר הפשר
להיותם כולם רפ"ח ככללים תוך המל' הנקראת שם ב"ן
לזה מונה שם כ"ן כמס' אשר יודו ממנה ולהשלים שם
דשמע (ע"כ'ס' קו"ח דק"כ סע"כ ואני לא זכיתי להכנינו)
ועי' בס' יפה שעה דקס"ז רע"ה ד"ה ואס וכו' :

לח שם והנה כל לו הכחי' הנריכות להחמתק כולם
מתחכרים עם המל' וכו' (ז' המלת ר"ם כהר)
והטעם הוא לפי שמלות נקראת שביעית בערך ז' קטח
וכו' עיין לעיל אות ל"ה מ"ש שהיא מל' דו"ק : אך מ"ש
נקר' שביעית וכן בערך לא ידעתי פירושו שהוא היא ז'
ממס והיה לו לו' שהיה שביעית לא נקראת וכן מ"ש
בערך מה פירושו :

מ שם והנה מ"ן של הוונג שהוא הוא שורש ל' שם הוי"ה
כנו' כ"ן וכו' לז"ד להניה שורש של שם ההוי"ה וכו'
ומילת ל' ליתא כ"ו ופירושו דכריס לו עי' כס' עול"ת
ד"ר ע"כ וזו הלשון הובא ג"כ בפע"ח בהקדמה כחחי'
הספר ובע"מ שכ"ט פ"כ וז"ל הדרך לענינינו ועוד
מקבלת (פי' המל') המו' מן שם ב"ן דהי"ו וממ"ן
דהי"ו והענין כי שם ב"ן הוא שם ב"ן עלמח ואח"כ
העשהו לזורין כמ"ס וזיקה ג' וז"ן שכו עם הב"ן הנו'
הרי ע' וזכו רוחא דשדי בנוה והוא ב"ן ומ"ן כי נמשך
איה כביאה ראשונה מן הזכר ע"י וזוג וכו' יע"ש נמלה
דמ"ן עלמח הוא בחי' שורש שם ב"ן רוחא דבה וסוף
כחי' כת המעלה מ"ן ועיין בסדר כמילת שמע וסוד

שמן ח'ג דרוש ענין השולחן פי' עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

דא במזל דדיקנא דא"ל שהוא שם מ"ה יע"ש :

(בב) שם מרנן הוא בני' שם והוא מ"ה כשם של שמע ומ"ה לעיל דרוש ו' דק"ש דשחריה והוא שם ע"כ ובס' פ"ג ועשר אוחיות ושם מ"ה וכו"ה פשוט כ"ו ורננו הפשוט ושם ב"ן שס"ה עם שם ב"ן ג' שם יע"ש וז"ל מה ענין כונת רפ"ה אלו כאלו וכילד הוא אופן חיקוים דלח מלינו בהם עליה למ"ן אלא דוקא שס"ה ג' מרנן ועיין תו"ח דס"ד ע"כ ד"ה והגב וכו' .

עלת דדכור' כל עוכדו מעומד ע"כ עי' בוצר ח"א דקל"ב ע"כ.

(ד) שם והנה פחה לברוח כי הנוק' מקבל הארס ע"י סידים הפלחנים דז"ל לכן תגביה ידך עד כנגד הראש וכו' עיין סלי"א בפ"ה דשם אמר שהוא לספיד אה הקל"י ועיין במקומו לעיל אה ב' בזה .

(ה) שם ענין השלחן ראיתי לעורי ז"ל שהיה חושש ומקפיד מאד לאכול בשלחן של ד' רגלים כדוגמ' השלחן ביה המקדש ע"כ ולע"ד לא ידעתי טעמו [עיין חקונים דפ"ד] והפסד מכיון שהקפיד בוצר להיות י"ב לחמים דומיה כהמ"ק לזה הקפיד גם על השולחן עוד עיין לעיל סוף דרוש א' דקב"ש דס"ז ספ"ה בענין הקפת השולחן בהקפה שניה דקב"ש ושם כתב דהשולחן הוא דוגמת הכרי' והפסד גלוייהו השולחן דוגמת הכריאה ושנת הוא כריאה כנו' כדדושים הקודמין דשנת לביש מלכס לכושים דבריאה לזה היה מקפיד בשולחן של ד' רגלים אך ביחוד כמדת השולחן הכתוב בחורבן לחמים ארבו ואמה רמבו ואמה וחזי קוממו זה לא ידעתי אם יש לרוך והיה מקפיד אח"כ מלחתי בפע"ה שנת פי"ז מהכחרים משם הרב ז"ל דלריך ארבו י"ב טפחים ורחבו ו' וגובהו לא פחות מט' ולא יותר על ה' ע"כ ולא ידעתי אם יש לסמוך על זה של החברים לכיזה במידה זו או דוקא להיות בדי רגלים דוקא ועי' בס' בגלגולים ד"ע ספ"א מ"ש רבינו בענין החברים דאין לסמוך בת"ש יע"ש ועיין מ"ש לקיודם הקד' פע"ח בענין החברים .

(ו) שם גם בענין כחם המסודר עליו לריך להזכר לשיש בכל סעודה י"ב לחם וכו' כן נראה מהזכור פ' חקונים מ"ז ובזכור חדפ' פ' אחרי ד"ה ד"א ויאמר וכו' אך בזכור ח"ג פ' פנחס דרמ"ה כ"א שם ז"ל ואף הכי מאן דאיה ליה בעי לחקנא ולסדרא על פתוריה ד' ככרום בכל סעודה דשנת לתלח סעודתי חריסר אנפין פכל משמע דדי בד' לחמים בכל סעודה ועטס פיות י"ב לקמן אה ח' עיין בחיקוי' ח'מ"ז ושם נה' דלריך י"ב בכל סעודה יע"ש .

(ז) שם והסדרס כסדר זה וכו' פי' לור כזה

כאן שמעתי מקשים דלמה אין

מסודרים כלחם הפנים ששם זפ"ז בד' סניפים כנו' בפסוק בפ' אמר ופ' תלויה והפסד בטעם דדוגמת מעטת המקדש אכור עיין בש"ע ז"ר סי' קמ"א.

(ח) שם והיוחס י"ב [נזכר בחיקונים חיקון מ"ז יע"ש] לחמים בטעם הוא כי הנה עתה כסעודה זו מקבלים הכרה מן ה"ג נימין דבערי וכו' [ש' המלות פ' עקב] וסעודה שחריה כנו' לקמן סס כנגד י"ב חורתי ררישא דא"ל וכו"ב שבסעודה מנחה סס כנגד יג"ח למלא דבלילה לריך לכיון מ"ג נימין וכו"ס מ"ג חורתי ומנחה מ"ג ת"ד אך לע"ד ז"ל דהיה לריך להיות להפך בסדר עלית מדריגות מלמטה למעלה [עיין לקמן] ועיין לקמן דע"ו ע"א בענין סעודה מנחה בענין ג' י"ס .

(ט) שם ודע כי בכל מקום לא יש סעודה רק שיש בחי' פה ולכן וכו' נראה פשוט כונת רבינו דאין שום זמן שיש זמן לאכול רק בזמן שעולים יעקו"ד ז"ן קרוב אל הפה ובליל ש"ק נוק' יעקו"ר סס בחג"ה דז"א קרוב אל הפה וכן ביום אחר החפ' ז"ן הגדולים בכתב"ד דז"א ונק' סעודה דע"ק שהס בחב"ד דז"א וקרובים אל הפה דז"א כנו' לקמן וכן כסעודה מנחה ז"א עלה בחג"ה דדיקנא דז"א והוא קרוב אל הפה וכן בחפ' שחריה דחול יעקו"ר עולים בחזרת העמידה בחג"ה דז"א קרוב אל הפה ונראה לע"ד דזכו בטעם איסור אכילה קודם תפלה דאין לו מקום לקבל שפע אכילתו מן הקדושה מפס העליון רק מן מקום הקל"י למטה וזה נראה טעם דמוחר לעטוס בשנת קודם תפלה מוסף כמ"ש בשו"ע א"ח סי' רפ"ו ועיין להרב ביה דכתב דמוחר לעשות סעודה קודם מוסף יע"ש חכ להיות ז"ן כבר עלו לחג"ה דז"א אך יותר טוב לעשות סעודה אחר תפלה מוסף שלא עולים ז"ן בחב"ד ויש גילוי אור יותר ועיין לקמן גבי סעודה היום .

(בג) שם יכה רעוה מן קדם עח"ק וכו' ובלילה יטוין במילה טלח ד"חק וכו' וז"ל מה ענין שורס טללים אלו עתה בשנת באלו כג' סעודות ומה ענין הפ"ל אלא האבות הקדושים ועיין בס' אמה ליעקב דק"י אה נ"י שנכנס בזה וכתב דהדברים מגיעים למ"ש בזכור פ' ויהי דרכ"ה ע"כ וז"ל ג' זמנין ביומא עאל רוחא חדא במערתא דכפלהא ונשיב בקברי אבהתא ואחסין כל גרמין וקיימין בקיזומא וכו' ובעתן רחמי על בני יע"ש וכחכ עוד דלחוי לאומרו בכל יום יע"ש ולע"ד משער הכוונה נראה שהוא בשנת דוקא דכסלכות שנת אכן קיימין מ"מ קשה מה ענין לכין בעת כסעודה ולא בעת החפלה ועוד דכסעו' הלילה הוא כנגד יחק וכו"ס כנגד אברסם וכמנהגה כנגד יעקב אינו לא כסדרם ולא למפרע ולפ"ל גבי הכונה של הדר הקדיב של ערבית ש"ק סוף דרוש ג' כתב לכין בת"ב דמ"ה שס"ה אה"כ יח"ו מלוי אלפין בני' יעקב אחר כך בדרוש ב' שאלחיו במונת הקדיש שאלח כעמידה לכין ב"חק בזה"ה יח"ו דיודין עם ל' אוחיות דברכו וכו' ג' אברסם נמלא דנקס לכין איהם כסדרן ממטה למעלה ומאי שנא . ועיין אף לריך לומר חפ"ז בכל ג' סעודות שנת וכן כתב ג"כ בס' אל"י שם דז"ל לאומרו אפי' בחול יע"ש ועיין בספר מורה באמצע חפ"י קל"ה לאומרה קודם כל סעודה יע"ש ומתחילי לך ה' בגדולה וכגב' וכו' באופן אחר מעין חפ' זו .

(בד) שם א"ש ז"ע כי למעלה כהבנו שיש בזה"ה מ"ה אוחיות ע"כ עיין להרב בוראה ששם דמ"ה ע"ד ולקמן בלוח העשיות שכתבו דאין כאן מקום ק' שהוא אה"ה דהס"ה שס"ה ע"ל אוחיות :

ענין השולחן פע"ח פי"ח . **(א) שם** ובשחרי' יאמר דא הוא סעודה' דע"ק וז"ל וחקל חסומין קדישין ובמנחה דא היא סעודה' דז"א וע"ק וכו' ע"כ לקמן דע"ד ענין סעודה שחריה וכו' וכן כתב בכ"מ פע"ח פי"ח עולת חמיד דס"ז ע"כ ובשער מאחרי רשבי' פ' יתרו ועיין להרב מקדש מלך שם בפ' על הזכור ד"ס כמה מקומות חולקים דכיום הוא סעודה דז"א ובמנחה דע"ק ועיין שם מ"ש ועיין מ"ש בקונט' פתח עינים בענין סעודה שחריה יע"ש דשניהם אמה עוד לק' כסעודה שחריה אה ו' מ"ש חו"ה דק"ד ע"כ ודע דבחינה סעודה הוא כסוד זוג הפה כן כתב רבינו לעיל ד"ע ע"ג סוף דרוש ב' מדרוש' ערבית ליל שנת ד"ה ענין ג' סעודות שנת [חורח חכס ד"ד ע"א] .

(ב) שם ובשעת שחברך ענט"י חגיגה ב' יודך זקופות למעלה ע"כ עיין ע"ה שער ל"א ספ"ב שכתב שהוא להפריד הקל"י ושע"ז פ"ו שער המלות פ' עקב ועיין בקונטרסי' שמן שסון ח"א שם שאלו הליונין בזה חו"ה דק"ן ע"א ד"ה עוד וכו' ודק"ה ע"כ ד"ה והנה וכו' יע"ש [שם] בענין נע"י דק"ה ע"א] . **מ"ש** אה"כ חשול יודך ולריך שבעת בהננו יודך ובשעת שחברך ענ"י חגיגה ב' יודך וכו' לכאורה נראה לריך חחי' להגביה ואח"כ לברך ואח"כ שחגגו וטעם לריך חחילה נפילה ואח"כ לברך ודאינו עובר לעשיהם עיין שו"ע א"ח סי' קנ"ח ועיין בזכור ח"ג דקפ"ו **מ"ש** אמנם מה שחסיף בזה עתה וכו' עי' מ"ש בפ"ה ספ"א פ"ב אה י"ב וכו' ד"ס ב' טעמי' להגב' ידים יע"ש .

(ג) שם ענין נע"י לאכילה נת' ענינם בענין נע"י דאחי' דחול ע"כ שיהמנחה פ' עקב . **מ"ש** וגודע פי'

בפקדון ובאיוו מלה דברכת אבות יש לבין בהם כי לפי דרושי רז"ל בברכת אבות הכל נמשך אליה מו"א ועיין בדרוש ב' דבעמיד' מ"ש רז"ל במילת גומל חסדים טובים ואפשר שבשעת הנסירה כשנלכש נה" דאימא ולאס ורחל אחיה שעה ששעות שמיים כחמת תעלה :

דרוש שביעי

(ח) **ונשארין** ג' פרקין עילאין דנה" דאימא למעלה בבחי' אור מקיף על ראש דז"א כו' נמלא כי זהה הלידה של תבונה חגיגה עתה אלא בבחי' ה"ק התחומות של המוחין דז"א וכל הסתלקות האור והליטון והקריירות כו' אינינו אלא בחלק אשר הוא לבחי' ו"ק דמוחין בלבד כו' הנה זה הוא הדבר הק' שהרי כל אלו המוחין שהם עתידים להכנס תוך גופא דז"א בסוד ל' דלגס כולם הם סוד פרטוף אדם ח' שלם ברמיח איברים ופס"ה גידים כמ"ש רז"ל בכמה מקומות ועיין בשער הלגס ריש פ"ד ואל"כ בודאי כשנולדו המוחין יולא מ"סוד דאימא בודאי פרטוף שלם נולד כל בחי' ה"ל דלגס וכן מתבאר מדברי רבינו ז"ל במ"ש שגשגו ג' פרקין עילאין דנה" דאימא מקיפין על רישא דז"א אלמא שכבר יולא ונולדו חכ"ד דמוחין המלוכשין בפרקין עילאין דנה" דאימא ואם כן אך יבא שילטנו ויתקדשו ו' פרקין תחתונים דנה" דאימא ופרקין עילאין לא ילטנו והלא אין הליטון אלא בשעת לידה ועל כרחין שכל הליטון והקריירות בנה" דאימא נעשה כחמת בכל נה" שלה אלא שכיון שאין שעתה אלא ו"ק דמוחין בשש פרקין דנה" אין נודך לבין עתה אלא בליטון השש פרקין אס כן בעמידה בשעה שנכנסים בז"א חביד דמוחין מלוכשים בפרקין עילאין דנה" דאימא היה לריך לבין בקריירות וליטון פרקין עילאין דנה" ולא נזכר בבב"י רז"ל בדרושי העמידה ועיין מ"ש בעניותין במקום אחר :

דרוש שמיני

(ט) **ונרע"ד** ששמעתי ממורי ז"ל כי ענין היותם שיתין אחוהו הוא בסוד היותם דבוקה בשש קצוות דז"א כו' חדא שהרי רחל עדיין עומדת בראש הכריאה בסוד נקודה קטנה ואפי' בעולה עכשיו בעולם האצ"י כדי להעלות למין אינה עולה אלא בסוד נקודה כי על כן אין בה כח לקבל האידנא חלק המוחין שלה כמ"ש רז"ל לעיל דרוש ששי ואל"כ בשעת ק"ש אין כאן דבוקה אלא שהכוונה להמשיך הארה לוי"ק דז"א כדי שיהא בהם כח שלכשתגדל רחל ותבא לו באחריו ומהיה דבוקה עמו אב"א יהיה בהם כח להחפד הדבוקות והוא ונמלא שאינו אלא הכונה למה שהיה אח"כ : וא"ת ואפי' לכשתגדל ועולה רחל אב"א עמו אינה עולה אלא עד החזה שלו כנודע ואל"כ היאך היא דבוקה בשש קצוותיה והא איבא חו"ג וב' ת"ת שלו שאין לה דבוקה בהם דע כי בעת הנסירה לאה ורחל נעשות פרטוף אחד ושתייה נכסרות כי דבוקות היו כמ"ש רז"ל בשער הנסירה פ"א ז"ל ואח"כ בנסירה נתחברו שניהם פרטוף אחת ע"י שנכנסים נה" דאימא לתוכם ונמלאת גם רחל עזמה עולה אב"א עד הכתר דז"א ע"י התחברות עם לאה יע"ש ואל"ת וכי לאה עזמה לריכה נסירה אין לה ולריכה ועיין מ"ש בעניותין שם וגם במקום אחר :

ענין

ג' פרשיות דשמע והיה ויאמר כו' ותכין כי ע"י חסד זה נמשך אל ראש הנוק' בשיתוף הדעת דז"א ונמלא כי הדעת והחסד של ז"א הם מכוננים ומתקנים איברי הראש של הנוק' כו' כי הנה מחסד שבת"ת דז"א לוקחת הנוק' חני שלים אור החסד לכתר שלה וגם לחו"ב שבראשה לוקחה חלחי החסד' דנ"ה דז"א כנודע ומ"ש רז"ל בסוף פ"ג משער דרושי הלגס ובשער תיקון הנוק' נמלא כל הראש שלה נתקן ע"י החסד. ומ"ש שגם ע"י הדעת דז"א ל"ל כיון שעיקר החסדים מן הדעת הם באים ומשם יולאים ומתפשטים נמלא הדעת והחסד גורמין תיקון איברי ראש הנוקבא :

לרמז

אל הדעת דנוק' שהיא ק"ל הנתקנת ע"י הדעת והחסד של ז"א כו' פירוש כי ה' הוי"ת ה"ג שבדעת שלה בעולה ק"ל לא נמתקו אלא ע"י החסדים דז"א בעת יירדתם ביסוד דז"א כנודע ואח"כ עולים בא"ת מן היסוד וימינים בדעתה דע באמת מה שקורא רז"ל כאן דעת דז"א הדברים מטיים למ"ש רז"ל

המל' נשאר הספירות כי במל' ירדו גם הפנים משא"כ בשאר הספ"י ולא ידעתי מהו שאם בבחי' הכלים דז' מלכים מכולם ירדו פנים ואחור והספירה הייתה שוה בכלם כי ירדו לבז"ע ואם מדבר בבחי' אורות אחור דרפ"ח גם שם היה שוה בכלם כי משם ע"ב ממדרגה הו' ולמטה הכל נפל פנים ואחור וכן משם סיג ממדרגה הו' ולמטה הכל נפל פנים ואחור ומשם מ"ה מן המדרגה השלישית ולמטה ומשם ב"ן מן מדרגה השנייה ולמטה באופן כי בכל ד' שמות כל אחד חלק הרפ"ח שבו פנים ואחור נפל כמ"ש רז"ל בשער הרפ"ח. ואפשר שמ"ש רז"ל כי שם ב"ן הוא הפנים של מל' שגם הם ירדו ר"ל מלבד הרפ"ח ההוא שהיה בעת היות עתה בעונותינו ירדה המל' בגלות מיום הרבן הבית כדי לברר הבידורים וירדה כל בחינותיה פנים ואחור והיא שם ב"ן שעל ידו אהנו ע"י תפילותינו אנו מעלים הברורין כנודע : כמ"ש רז"ל בשער מדומ"ן פ"א אות ז' ובשער החשמל פ"ג :

ישראל

כי עתה תקבל הו"א מן אבא הארה כדי שיוכל אח"ך להעלות מ"ן כדוגמת מה שביארנו במילת שמע ללורך נוק' כו' מתבאר מדברי רז"ל שמי"ם ממשיכין הארה לז"א כדי שיוכל להעלות למ"ן ומתבונה ממשיכין הארה לנוק' כדי שגם היא תוכל להעלות למ"ן ומשפעות הענין נראה שז"א עולה למ"ן באבא ויוקבא עולה למ"ן באימא כל חד ממקום הנמשך לו התרה. ובדרוש ח' מדרושי ק"ש שעה"מ כתב כן ז"ל והו' שניהם מעוררין אחת לזווג עליון נוק' מעוררת לאימא וישראל לאבא יע"ש וכן בשער מדומ"ן פ"א אות ט"ו ז"ל וכן עדי"ן חתם הס הבינה והס מ"ן דילה אלא שהת"ת עולה יותר למעלה בסוד הדעת לחבר חו"ב ע"י סס ע"ב דידו"ן והמל' עולה בסוד מ"ן דבינה יע"ש וכן כתב בשער הנסירה פ"ג ז"ל ואמנם ז"ן הס בני א"י והס המעלין מ"ן ז"א לאבא ויוקבא לאימא יע"ש וכן בכמה מקומות נחזי אכן מוחין הנמשכים ע"י עלייתם למ"ן למוי הם נמשכים כי הנה בדרוש ג' מדרושי ק"ש שעה"מ כתב רז"ל לפי שהכלל הוא שלעולם אין שום מ"ן עולים ללורך עזמן אלא ללורך זולתם ושומר כלל זה ונמלא כו' ומזה נלמד לענין ז"ן כי כאשר ז"ן לריכים שניהם לקבל מוחין אז לריכים שניהם לעלות בסוד מ"ן ז"א בשביל לורך נוק' וינק' ללורך ז"א כו' ועוד שם ז"ל ואע"פ שכלל הוויגים דלז"א לריך שיעלו שניהם למ"ן אין זה אלא כשהזיווג הוא ללורך שניהם אבל הזיווג הזה דלז"א אינו אלא ללורך תיקון הנוק' בסוד ויבן ה' אלקים את הללע לכן מספיק שז"א לכדו יעלה מ"ן ללורך נוק' ולפי כלל זה נמלא כי נמשכים הארה מאבא לז"א כדי שיהא בו כח להעלות למ"ן וכשהוא עולה עולה למ"ד לאבא וזה ללורך נוק' וכן לנוק' נמשכים אליה הארה מאימא כדי שיהא בה כח להעלות למ"ן וכשהיא עולה נמי למ"ן דאימא והוא ללורך ז"א לכאורה נראה מוחלפת השיטה. ואשר נלע"ד במה שנפרש בדברי רז"ל במ"ש בשער הלגס פ"ג ז"ל דע כי ז"א עיקרו מן הבינה כי משם המוחין שלו והיה די לו בחלו המוחין כמדתו של ז"א אבל ללורך נוק' וללורך התחתונים לכן הולכנו שיבואו המוחין מא"י יע"ש. ונדולה מזו מקרא מלא דיבר הכתוב ה' בחכמה יסד ארץ כוון שמים בתבונה אלמא שמים שהוא ז"א בתבונה נתכונן וארץ שהיא המל' נתייחדה ע"י אבא שהוא חכמה וכל זה לריך פירוש שהרי כל כללות המוחין אינם אלא מ"ה וב"ן הכוללים וע"י אימא הנמשך הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ונמלאת כולה וע"י אבא הנמשך הוא מ"ה דמ"ה דב"ן ונמלא כולם דמ"ה ועיין בבוליה שער חו"ס ובפרט בפ"ו ולעולם הו"א לוקח לעזמו המ"ה והב"ן נוהן לנוק' כמ"ש רז"ל בשער חנ"ך פ"ז ובשער מוחין דז"א פ"ט ופ"י :

רפ"י

שהנה ז"א ורחל הם בניהם של אימא משא"כ לאה כו' נמלא שלא לה לפי שאינה בחי' בת ממש דאימ' כמו רחל חיונה עולה למ"ן ולעיל בדרושים אלו כתב שגם לאה עולה למ"ן ומה שנראה שלפי האמת היא לבדה ר"ל לאה עם ז"א אינה יכולה להעלות למ"ן שפ"א לריכה להעלות למ"ן באימא ואינה כהה ואינה עליונה מ"ן אלא לבנים אלא שרחל שהיא עתה בכריאה העולם למעלה לאזילות ומתחברת עם לאה ושתייהם כחמת הם עולות עב ז"א למ"ן וכן מתבאר בדברי רז"ל לעיל בדרוש שני דבוכה התפילה. **שם** האמנם המוחין אחתיים שלה הם נשארין ועומדים למעלה בלאש עד כי יבא זמן תיקון רחל בברכת אבות ותתלם בו לא ידעתי אימתי רחל נוטלת אלו המוחין שלה שביד לאה

בהקדמה, והנה בכל פרצוף יש עיבור ויניקה ומוחין שהם שלשה פרצופי נה"י וחג"ת וחב"ד, וכל אחד יש בו י"ם ומלבישים זה לזה בשוה, זהו בכללות, אמנם כל פר' מג"פ כלול מג"פ על דרך הגז', וכן על דרך זה הולכים ונפרטים מג' לג' עד כמה אלפי רבבות עכ"ל, ור"ל וכלם מקבלים מוחין דעיבור ויניקה וגדלות אפילו כל פרטי פרצופי העיבור בכל פרצ' העיבור דכל פרצוף אלא שנקרא פרצ' דעיבור בערך הכולל:

והנה בכונת הרומ"ח של הק"ש נראה שהם המשכת מוחין כפולים ודקמ' וגדלות יותר עליונים מאותה הכחינה, וכן מצינו במבילת שבת בענין לכבוד שבת שנמשכים המוחין ב"פ, וכן בזווג לאה בויעבר, וכן בסברי מרגן שאנו ממתיקים הרפ"ח שהם סוד המשכת מוחין ב"פ אחד בתיבת מרגן ואחד בברכת בורא פרי הגפן לעלות הרפ"ח בסוד מ"ן עד הע"ב ס"ג שאנו מכוונים לעלות זו"ן עילאין בסוד מ"ן:

ומ"ש מורי הרב ז"ל עמש"ל שיש המשכת מוחין מתתא לעילא ויש מעילא לתתא והנה המוחין שנמשכים בזמירות הוא מתתא לעילא והמוחין הנמשכים בעמידה הוא מעילא לתתא, וכמ"ש הרב ז"ל בשער י"ט שער אנ"ך פ"ח, ואפשר שכונת הקדיש של קודם העמידה דערבית שהוא להוריד האצילות אל הבריאה הוא שנמשכים מוחין לזו"ן דאצילות ועולים יותר למעלה ויורד היצו' לבריאה על דרך מ"ש הרב ז"ל בדרוש הגז' של שער אנ"ך ע"ש:

והנה כתב הרב ז"ל בשער הקדושה וז"ל ונמצא כי כמו שבדרך התפשטות האורות מלמעלה למטה אין לך ספירה שאינה כלולה מכל הי"ם וכל ספירה וספירה מתחלקת לאלפים ולרבבות ספירות, כן הענין בהתפשטות האורות** מבפנים ולחוץ יהיה על דרך זה כי הפנימי שבכלם נקרא כתר והיצו' שעליו חכמה וכו' והיצו' שבכלם מלכות

מנחה נה"י וחג"ת דכתר דחיצו' ע"ד האמור ממש, כל זה בין בנ"ר דחיה דכל פרטי א"ק ואבי"ע, בין בנח"י דחיה דכל פרטי פר' א"ק ואבי"ע בין בנרנח"י דיחידה הנק' א"ק, בין בנר"ן הכוללים הנקראים ב"י"ע דכל פרטי א"ק ואבי"ע. ובתפילה נתקנים היצירה והעשיה הנתקנים ע"י כו' האכילה וברכותיה בפנים מתחילת הברכות עד היוצר, והאצילות והבריאה הנתקן בחיצו' בברהמ"ז נתקנים מתחילת יוצר עד סוף התפלה ואו"פ דפנים דעשיה ויצירה שנתקנים העשיה ויצירה ע"י ק"ש וכן בכאן נתקנים ע"י בהמ"ז, א"כ צריך לכוין במילת המוציא להמשיך הל"מ דחו"ב דאו"א עם נרנח"י דחיה ונשמה, לחב"ד חג"ת דחו"ב דזו"ן דאצילות ודבריאה דאצילות, ולחו"ב דזו"ן דאצילות ודבריאה דבי"ע התחתונים דיצירה ועשיה שלהם, וכן במילת לחם להמשיך מוחין דו"ק* דאו"א עם נרנח"י דרוח לחב"ד חג"ת דו"ק דזו"ן דאצילות ודבריאה דאצילות ודבי"ע התחתונים דיצירה ועשיה שלהם, וכן בתיבת מן הארץ להמשיך מוחין דל"מ דמלכויות דאו"א, לחב"ד חג"ת דמלכויות דזו"ן דאצילות ודבריאה דאצילות ודבי"ע התחתונים דיצירה ועשיה דחו"ב דבינה שלהם בחול, ודחכמה בשבת, ומורי הרב ז"ל סמך על המעיין, וזהו פירוש דבריו לפק"ד בלי ספק, וכן צריך לפרש בברכות של ברהמ"ז ממש אלא שהוא באצילות ובריאה דאצילות הכו' דזו"ן דאצילות ובאצילות ובריאה דאצילות הכוללים דבי"ע התחתונים:

ומ"ש מורי הרב ז"ל אחר ההקדמה הנ"ל וז"ל וכל פר' כל העולמות נקראים זו"ן הכונה היא שמלבד שצריך להמשיך לכל הפרצופים הגז' מינם ובהם מפני שכל פרצוף יש בו א"ק ואבי"ע מלבד זה הם בחי' זו"ן וצריך להמשיך להם מהפר' העליון מהם. ומ"ש דכל פרטי פרצופי א"ק ואבי"ע, הוא פירוש זה

* "מוסין דו"ק" — "מוסין דל"מ דו"ק".

** ואם מוכל להסין כאן לשון זה יוצן ג"כ לשון דף ז"א ע"ז ד"ה ונבוא אפ"ר יתקן ויגעת ולא מנאמ אל תאמן.

ששם לא יש אחיזה שכבר נסתלקו מהם אחיזה הקלי" ע"י המוחין דשנה שעברה, א"כ שייך לכוין בהם בכל תפילות ימי העומר כל כונת התפילה לגמרי בין בחול בין בשבת, וכן יש לומר בראש השנה שכתב ונסירה והמשכת מוחין דפכ"פ לזו"ן דשנה שעברה עכ"ל, א"כ גם בכאן בזו"ן דשנה שעברה יש לכוין מר"ה עד שמיני חג עצרת כל הכונות לגמרי שהחטא של אדה"ר לא פגם כי אם בזו"ן דשנה זו כמ"ש בענין הפסח, [כב] וכן יש לומר כפי מ"ש מורי הרב ז"ל שכל הימים טובים הם בזו"ן הכוללים דכל השנה ושם דוקא אפשר שהגיע חטא אדה"ר, אבל בזו"ן הפרטים דכל תפילה ותפילה וכן בזו"ן הכוללים דכל הכ"ד שעות וכן בזו"ן הכוללים דכל שבוע לא הגיע חטא אדם הראשון, וכן אפילו בזו"ן הכוללים דכל השנה, (ואפשר) [אפשר] שיש חילוק בין הזו"ן דב"ן לזו"ן דמ"ה, וכמו שהבאתי ראיה לזה מדברי הרב ז"ל במקום אחר, א"כ בכל אלו הבחינות הנז' שייך בהם כל כונת התפילות, ובה מוכן דברי מורי הרב ז"ל (דף ע"ז ע"א) שבמקום שכתב דלא שייכין הכונות בימי העומר שאמר ראוי לדעת מה נעשה מתפילות דחול ושבת דימי העומר אמנם ידוע הוא וכו' ושתק ולא כתב יותר ונמצא שסמך מורינו הרב ז"ל על מה שכתבתי משמו ז"ל **:

ראוי להבין מה זו המדרגה הז' דשם ב"ן שאנו מכוונים בשמע לכד מן הרפ"ח כדי להשלים שם מן שמע, ונראה שהכונה היא עם מ"ש מורי הרב ז"ל [דף ס"ד ע"א בנה"ש, ועיי' דף ק"ז ע"ב] בכונת מצות עשה של והגדת לבנך וכו', וז"ל יכוין לברר מהכלים ואורות דרפ"ח דו"ק דזו"ן ולהעלותם עם נשמת הזו"ן שהוא הצלם דמוחין היותר גדולים הנמצאים בהם בעת ההיא ולהעלותם לישסו"ת ומשם לאו"א וכו' עכ"ל, כונתו ז"ל שסתם רפ"ח שאנו מבררים הם לפנים מהזו"ן ההם בכל מקום והם מעלים אותם מבי"ע של הפרצוף

דבריאה ולפחות הארתם יורדות עד שם כיון ששיעורה היא עד שם ולא למטה מן החצי נצח דבריאה לכך יצאו השני שבמים וחצי לחוץ לארץ:

כתב בשער המצוות בפרשת בהר וכן בפ"ו דשער המלכים כי בימי החול יורדים העולמות העליונים ומתלבשים בששת ימי המעשה כדי לברר הבירורים וכיום השבת מתעלים הו"ק באצילות ואין שם מה לברר כי הבירורים הם למטה בבי"ע שהם טוב ורע, אמנם הם מזדווגים ומוציאין נשמות חדשות שאינן מבחינת בירורי הו' מלכים. והנה המלכות עולה למעלה עם ז"א ביום שבת בבחינת התיקונים שנעשו בימי החול ע"י ז"א עכ"ל, הכונה היא שמלבד הזווג שמזדווגים זו"ן דאצילות ביום השבת זה עם זה מזדווגים ג"כ זווג דכללות דו"ק של השבת * שנקרא דכורא בכללות עם זו"ן דבי"ע של החול הנקרא נוק' בערכם, והוא דוגמת מ"ש מורי הרב (דף פ"ח ע"א ובנד"מ דף כ"ג ע"ב) בברכת הנותן לשכוי בענין הזווג של זו"ן של הלילה הנקרא נוק' בערך הזו"ן של היום הנק' דכורא בערכם, ונמצא שיש שלשה מיני זווגים ביום השבת והם מ"ה וב"ן דזו"ן של יום השבת זה, [יט] וזו"ן הכוללים של השבת, [כ] זווג שלישי של זו"ן של השבת עם זו"ן הכוללים של החול, ועל דרך זה יש לומר כמ"ש מורי הרב ז"ל והמשכת המוחין בליל פסח [כא] ויום ראשון דפסח לזו"ן בחינת צד הב"ן הנקרא נוק' דזו"ן הכוללים דשנה שעברה והם המוחין דפנים הנכנסים בנוק' תחילה לפי שעה, ואח"כ שמסתלקים ממנה ונכנסים בז"א בימי העומר עכ"ל, כונתו ז"ל שמ"ש בספר הכונות בסדר המוחין של הפסח ושל העומר הם במוחין דשנה זו ובבחינת מוחין דשנה זו לא שייך לכוין ביום ראשון דפסח שכבר נכנסו כלם בליל פסח, אבל המוחין דשנה שעברה אינן נכנסים בליל פסח אלא כסדר כל היו"ט

* עיין דף כ"ד ע"ז ואולי שגס נכאן כונת רבינו שקאי על זו"ן דנעל חג שהוא בחינת יוס שבת ודו"ק. (מעיל אליהו) ועיין עוד לעיל דף

כ"ז ע"ב, ובספר פתח עינים דף מ"ז ע"ד.

** ועיין עוד מזה דף קס"ג ע"א. (אפר יתק)

אורות, אבל כל מדריגה בערך העליון ממנו נקרא בי"ע, וכל מדריגה כלולה מאבי"ע, א"כ הכלים של המדריגה העליונה אפילו שהם מבחי' אבא דהיינו מע"ב או מס"ג נקרא אורות למדריגה התחתונה הסמוכה לה, כי הכלל והפרט שוין לגמרי. ומ"ש מורי הרב ז"ל (דף צ"ו סוף ע"ב) מספר דשם ע"ב דכל פרט עד אין קץ ירדו עם הכלים דע"ב לבי"ע, אינו רוצה לומר שלמטה מהאין קץ הם בחינת הכלים דע"ב, אלא כל בחינה נקרא אור והתחתונה ממנה כלי ותחתונה ממנה נקרא בי"ע כן הוא עד אין קץ, וכן זה הבי"ע שנקרא בי"ע בערך העליונה נקרא כלים בערך התחתונה הסמוכה, ונקרא בחינת אורות בערך התחתונה השלישית אליה, וכן מספר דמילוי דמילוי דמילוי דע"ב, (ובערך) [בערך] התחתון ממנה נקרא מספר דמילוי דע"ב ובערך התחתון ממנה ביותר יקרא מספר דפשוט דע"ב שנשאר באצילות ולא נפלו לבי"ע, וכן ישתנה השמות מע"ב לס"ג ומס"ג לכו"ה וכו', בערך העליון והתחתון מהם:

כתב מורי הרב ז"ל [דף נ"ה סע"א ובג"מ דף י"ז ע"ד] ** וז"ל בתיבת ישראל דקריאת שמע להמשיך נ"ר דנרנח"י דנשמה, דהיינו א"ק ואבי"ע דעשיה ויצירה דפנימיות דבריאה דבריאה והחיצו' ופנימיות דבריאה דאצילות עכ"ל, והנה הוא ז"ל כתב (דף קי"ד סע"א) *** בפירושו על התרי"ג מצות וז"ל נרנח"י דנפש דנפש דעשיה מלביש מבחוץ מכתר דא"ק עד סוף מלכות דעשיה, לפנים ממנו נרנח"י דרוח דנפש מלביש על דרך הגו', לפנים ממנו נרנח"י דנשמה דנפש על דרך הגו' וכו', א"כ מ"ש בכאן א"ק ואבי"ע דעשיה ויצירה ר"ל א"ק ואבי"ע דא"ק וא"ק ואבי"ע דאצילות ועשיה, כי כל פרט כולל א"ק ואבי"ע אפילו העשיה הפרטית של אותו הפרט, וא"ק ואבי"ע דא"ק של בחינת הנפש מלביש לא"ק ואבי"ע דעשיה של בחינת הרוח דנפש שהוא א"ק

שלמעלה מהם * ולהעלותם לאצילות של הפרצו' כנודע בדברי הרב ז"ל, כי כל כונת עליית מ"ן הוא להעלות הזו"ן ההם למדריגת ישסו"ת ובי"ע דישסו"ת הם לפנים מבחינת אצילות דז"א, ועוד צריך לדעת כי מ"ש שזו המדריגה הם הז' דב"ן הוא בערך העליון ממנו אבל בערך התחתון ממנו נקראת זאת המדריגה הז' דב"ן בחינת ע"ב, ונקרא בחינת אותיות דע"ב לא בחינת מספר, א"כ זו המדרגה השביעית דב"ן הוא בחינת המוחין היותר מעולים ונמצאים בכל בחי' הזו"ן שכלם נקראים זו"ן בערך העליון מהם, והם המעולים הרפ"ח ההוא ע"י המוחין המעולים שבהם הנקרא מדריגה שביעית דב"ן כאמור, ואם

תאמר א"כ נשארו ב"ן ורבווע האותיות לבד מהרפ"ח ומה ענינם, נראה שזה הב"ן וריבווע דאותיות נקרא כלים בערך, כי כל מה שהוא למטה מהרפ"ח נקרא כלים, א"כ הפרצוף התחתון שנקרא מדריגה שביעית דב"ן מעלה כלים ואורות דרפ"ח לפר' העליון ממנו, וכן על דרך זה עד רום המעלות, כי אין לך דבר באצילות שאינו כלול מא"ק ואבי"ע דאצילות כמו"ש משם הרב ז"ל במקום אחר, וכן כל פרצוף נקרא מדריגה שביעית דב"ן, בערך העליון ממנו כאמור, כי למעלה לא יש אותיות ח"ו אלא שזה הפרצוף נקרא שם פלוני בערך העליון ממנו, ובערך התחתון ממנו נקרא בשם פלוני, וכן בחינת ב"ן וריבווע דאותיות שנקרא כלים בערך הרפ"ח נקרא בחינת אורות בערך התחתון ממנו כי מה שהוא בחינת כלים לזה נקרא אורות בערך התחתון כי אפילו בפר' אחד מאצילות לבי"ע שלו הכלים דאצילות שלו נקרא אורות בערך בי"ע שלו, כל שכן מפרצוף לפרצוף התחתון ממנו, וכן כבר נודע כי כל פרצוף תחתון נקרא בחינת בי"ע בערך העליון ממנו, ומ"ש הרב ז"ל שאלו האורות מתרכים לאין קץ ר"ל שבערך התחתונים מהם נקרא

* ר"ל זו"ן שמזכרים מרפ"ח דבי"ע דנחיתת יסקו"ת צערכס ומעלים אותם לאצילות דנח"י דישקו"ת צערכס ודו"ק. (מעיל אליהו) וע"ע שלום ולדק דף י"ב ע"ג.

** עיין לעיל דף קי"ט ע"ב ודו"ק.

*** עיין לעיל דף צ' עמוד א'.

דיוצר

ישראל יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוקף ו"ק דיט"ס
 עם מקיפי ה"ר"כ המלוכשים זהם עם המוחין דיניקה המלוכשים
 זהם שהם י"ה דאלהים דיודין זהכאה גי' י"ז מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים
 דההי"ן זהכאה גי' ר' מקיף דצינה. וי"ה דאלהים דאלפין מקיף דחסדים.
 וי"ה פשוט דגבורות שניהם גי' אל"י עם חלקי הגרנח"י והמקיפים המלוכשים
 זהם שהם ט' אהי"ה וט' היות ונקודותם כידוע שהם חיות וגשמות וחיות וגשמו'
 דרוחות דגרנח"י דנח"י ודגרנח"י דרוח דרוח דגשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

יחידה דגרנח"י דרוח דגשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

גשמה דגרנח"י דנח"י

דרוח דגשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה וגשמה דרוח דגרנח"י

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה דגרנח"י דנח"י

דרוח דגשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

גשמה דגרנח"י דרוח

דרוח דגשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה וגשמה דרוח דגרנח"י

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

חיה דגרנח"י דרוח

דרוח דגשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

צינה

הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה
 ה ה ה ה

גי' ר

חכמה

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 ה י ה י

גי' ש

חסדים

יוד הא

גבורות

יה

גי' אל"י

מוחין מקיפים דל"מ דל"ס דו"ק דיט"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלו'

ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דחו"צ דצינה דז"א. וזר"ח גם דכתר :

יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתצו' להעלותו לת"ת דתצו'. ומלטגנת

ישראל

העטרה הגז' ללורך הדעת דז"א :

כונת סדר קידוש ליל שבת

אוצר החכמה

אחר השלמת ערבית יבנס לביתנו ויאמר בקול רם ובשמחה יתירה **שבת שלום** כי הוא כחתן המקבל את הכלה בשמחה גדולה וכסבר פנים יפות: וינישק ידי אמו ידומו למקסי הצלם שנמשכו ביא ונגבהה ראשו דוא עד התצית הגוי:

וכונת הנשיקה הוא כי יכוין הגושק להמשיך שפע והארה משודש התרג שנסה להמתיק ולבסס התרג דמנצפך סתוחות וסתומות אשר באצבעות ידי הכברך ואז מתעוררים רדמי המברך ומברכהו.

דמלנת

שודש ההרג שבסה

זמשרץ

א"ת

סןקךך היח שבה אצבעות יד ימין

ואסוד כי הסתוחות הם חסדים דבין שדמ גבורות דמיה והסתומות הם גבורות דבין

מנצפכ היג שבה אצבעות יד שמאל

סעודת ליל שיק כנגד יצחק להנצל מחבלי משיח

אח"כ יעסוד בשולחן מעומד במקום אשר אחיכ ישב בו ויאמר

דא היא סעודתא דחקל ונפוחין קדישין

ועוד יכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דצלמי המוחן ובתוכם יג הויות ואהיה מנוקרות נרגחי דניגוד דרוח דרוח דנישמה דמיה **חג"ת דחג"ת** ובין

אח"כ יקנף את השולחן דרך צד ימין בשתיקה סעם אחת ויכוין להמשיך חחין בגיה דתיי דמוחן ובתוכם יג הויות דאחיה

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ישראל ולאה = ז"ן הגדולים
נפש=נה"
רוח=חג"ת

ובין דמיה ודבין מה סיצוסי חגית
דחגית דמקסי חגית דחגית דבינה
דישראל ולאה להחן בניה דתי
דהים חגית דחגית דחיצוניות
העולמות דבינה דמיה ובין דיעקב
דחל כנגד מה שנמשך בברטו
ונפרים וכו' וכו' הא' שבצפונה

ואהיה כניקודת נרנחי דנפיש דרוח
דנשמה דמיה ובין דמיה ודבין
ססקיף דה סיצוסי נהיי דמיה
ובין דישראל ולאה למקסי דהי
סיצוסי נהיי דמיה ודבין דיעקב
דחל דפניסיות דנישמות כנגד מה
שנמשך ^{אוצר החכמה} בעפודה עצמה.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה או הו יז הו או הו יז הו אהיה
יהוה יז הו ח הו יז הו וו הו יהוה

או הו יז הו או הו יז הו
יז הו ח הו יז הו וו הו

אח"כ יקח בידו שני אגודות הרמחים לזרן של הדם הרומז לני אבות
שבתחית בן שני ידיו ימנית ושאלית ואם יש צדם ריח

ודארים

כונות פרטיות כד

וראויים לכרחה יכרך וירח בהם וכון כונת ריח:

כרחות כונת ריח הוא להעלות כל חלקי הקרושה שנשאיר בעשיה ^{הריח 6025} שהיא בחינת הנפש אל היצירה שהוא דא בחינת הרח להעלותם עם כל גבורות מנצפך שהם בחינת גבורות דמיה המתפשטים בחוסם וכסה וכזרועות וכידים וכאצבעות דזיא להעלותם לשורשם דרך בי נקבי החוסם אל תוך החוסם ומשם לשורש הגבורות שבדעת העומד מבסנים כנגד המצח להתמתק בשורשם ומשם לשורש המחן חרב וחרג שהם הגהי :

חה פרטית הכונה רמחה במסוק

ריח ניחח אשה ליהוה

קודם שיעלה הריח אל החוסם יכון כי הוא בסוד הריח שהוא מספר ריבוע אלהים משום והי אותיות אלהים משום ויג אותיות דאלהים דידן :

ובעלות הגל הריח אל בי נקבי החוסם יכון כי בי פעמים הגל גי אנדרים ועם בי כוללים עולים למספר ניחוח :

ובעלות הריח אל המצח ששם גילוי הדינים יכון כי הוא בסוד אשה שתוא מספר אלהים דידן כמספר מצפיק והי אותיות שורשו והכולל :

אחיכ יכון כי הגל הריח שהם הבי הגלים הגדיל העולים ניחוח שעם הכולל עולים כמספר אות לסיד דלהי עם גי אותיות ולהעדות עוד את הריח אל הארבעה מוחין חרב חרג שבחם די הריח עסמיב ואל די
אותיות

כונות פרטיות

אותיות שורשים שנבחר להתכתב תכלית הגאונות והמצפון אלז :

ריח קודם שיגיע א אל אלה אלהי אלהים
לחוסם אלק למד הי יוד מס, אלהים

ניחח לחוסם אבדמם זון

אשה למצח אלק למדהי יוד מס, מצפון אלהים, אוי א ויטו"ת

למד אבדמם

י למחין דנתר חכמה יוד הי ויו הי עב שתיק
ולנתר דנתר

ה בנה יוד הי ואו הי סג טק

ו חסדים יוד הא הא איה איה

אה"ת 6025

ה נפרחת יוד תה וו תה בין טק

חתיק אחד שדיח בהם יחבר יחד ויאמר זכור ושמור

בדיבור אחד נאמרו וביזם יאמר שמור וזכור

בדיבור אחד נאמרו

ועוד יכון להמשך תהן בניה
דתי דצלמי המוחן ובתוכם יג
היית ואהיה פגוקדות טרנתי
דנרנתי דוח דנשמה דמיה ובן
דמה דבן מה פירצוסי תנית

דחיה

ויהיה להקין את השולחן פעם
שנית בשחוקה ויכון להמשך
תהן בניה דתי דצלמי המוחן
ובתוכם יג היית ואהיה פגוקדות
טרנתי דנרנתי דוח דנשמה

דבן

כונות פרטיות

כנגד החזה ועל ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין בו והזויגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שנמשכו כזא בייכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני יה מעב סג דתגית ויה פשוט מרעת עם כל פרטיות דרך גי קוי תגית דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 1

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה יה פשוטים וישלשתם גי מיה :

כונות פרטיות

אה"ח 6025

כו

ויבין ביה דחכמה אות י' נגד כף ד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות .

כוונה 2

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף ד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

כוונה 3

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סיקן דיד יסן וכף היד עצמה :

ויה דבינה כמספר יד סיקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

כוונה 4

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

דיד יסין :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י'ה דעיב דחכמה יש ה' אהיות נגד ה' אצבעות

יד יסן ובסלוי מלויים יש יד אהיות נגד יד סרקי יד יסן :

כוונה 5

וכן בסלוי יה דסיג דבינה יש ה' אהיות נגד ה' אצבעות ויד אהיות

במלוי מלויים נגד יד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי' שהיא כף יד יסן ואות

הי גי' יד סרקי יד יסן והגר :

כוונה 6

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי' שהיא כף יד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי יד שמאל והגר זיה דדעת משום באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביד דהגית דבינה דחיצוניות דיעקב ודחל :

ויכוין כי כי' יה סלאים חו' משום גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

$$י"ה מלא=35. 2* = 70 + י"ה פשוט 15 + כולל = 86$$

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

כז כוונות פרטיות

כוונה 8

ויבין להמשי' הגי' יה הגוי לארס לחבד דחגית דחיצונות דבינה
דעקב ורחל

גי כלי חכמה דיעקור	ג' כלי דעת דיעקור	גי כלי בינה דיעקור
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	אלף הַה יוד הָה
יוד יוד הא יוד הא וו	יוד יוד הַה יוד הָה וו	אהיה
יוד הא וו הָה	יוד הַה וו הָה	א אה אהי אהיה
י יה יהו יהוה	יוד יוד הא יוד הא	
	ואו יוד הא ואו הא	

70 תיבות + יה' = אלהים
שמוביל למנצפ"ך שהן ה'
גבורות הבונות את בנין הנוק'
שערהכוונות עא ע"א

מנצפך אלהים
דעת היא
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הַה וו הָה

אחיב יבין להמשך מדעת דוא שורש
היג מנצפך סיד הי אותיות אלהים
מנצפך לדעת דיעקור אלהים
יוד הַה וו הָה
יוד יוד הַה יוד הָה וו הָה
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא

כוונה 9

וישיש הכוס נגד החזה וימשך האיה מגי חסדים לחגית דיעקב ורחל

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אלף למד	אלף למד הי יוד סם	אלף למד
אלף אלף למד	צבאות	אלהים
אל	השתפא	אנדטם
		אחד

כונות פרטיות

אחד יחזיק הכוס ביד ימינו לבר ויכין יהוה יהוה
 לכלול את יעקב ורחל ביסין להמתיק ההיג יהוה
 בהי אצבעות יסין שדה היח יהוה יהוה
מנצפך אלהים

כוונה 10

שערהכוונות עא ע"א

ויכוין להמשך עב סין מיה בין מארס דמוחן דחביד דתגית דחצו'
 דתבונה שבתביד דזיא מלובשים באור נהיי דתבונה שדה קסיא
 קסיג קניא ודרך תגית דזיא ימשינם לחריב וחויג דחביד דתגית דבינה
 דחיצוניות דיעקב ורחל

כוונה 11

קס"א קמ"ג קנ"א הם
 הלבושים דאמא
 ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הם
 שערהכוונות עא ע"ג
 בלבושים

י'וד הי ויו הי **י'וד הי ואו הי**
אלף הי י'וד הי **אלף הא י'וד הא**
י'וד הא ואו הא **י'וד הה וו הה**
אלף הה י'וד הה

ע"ב +
 לבוש קס"א

ויכוין כי זי שמות אלו הם ין כי בששוסס יש זי יודן גי' ין
 ובמלואם סיס אותיות ועס הכולל גי' ין

כוונה 12

גם יכוין כי בי יה דעיב סיג יוד הי יוד הי גי' ין

כוונה 13

י'וד הי ויו הי **י'וד הי ואו הי**
גם יכות כי זי יודן דעיב סיג **גי' ין**

כוונה 14

גם

כח כונות פרטיות

גם יכוין להמשיך ליעקב ורחל האדה מן כתבד חגית דנתר דדא כתר
כל אחת כלולה מעשר גיי יין

כוונה 15
כוונת הכתר

שערהכוונות עא ע"א

אח"כ ימזוג היין שהוא ז' שמות אוצר החכמה עסמיב קסא קמיג קניא כמספר
יין למתקו במים שהם הש' יודין דעסמיג העודים כמספר מים

כוונה 16

פרי עץ חיים קג' ע"א

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה מים

9 * י' = מים

י'וד הי' וי'ו הי' י'וד הי' ואו הי'

י'וד הא ואו הא י'וד הה וו הה י'ו

6025

אף הי' י'וד הי' אף הא י'וד הא אף הה י'וד הה

יין = 7 שמות
10 *

אח"כ יתן עיניו בכוס ויכוין כי עין יסין הוא הי' היות העולים כמספר
עין ויכוין לשלאותם במילוי סיג ויכוין להוסיף, ולחבר עם כל
סיג שני אותיות והי' דהיות הששוטות ואז כל שם סיג עם בי' אותיות
והי' כצורתם לא בחשבונם עולים כמספר אדניי ואז יכוין לחבר עם כל
שם אדניי בי' אותיות ייה הנשארים מהי' היות הששוטות ואז יעלו
הים ייה אדניי עם בי' כוללים גיי' בית חוהו בת עין יסין
ובעין שמאל יכוין כי עין גיי' ביס אדניי והבת עין שבה הוא הס'
ייה אדניי :

כוונה 17

בת

יבין לקיים מעד דאודייתא ודרבנן ביני.

אח"כ עיי הדיבור שהיא אמידת וכלו והקדוש יבין להמשך עוד מארס דמוחין דכחבד דהגית דחיצוניות דתכונה שבחבד דהגית דחיצוניות בינה דזיא אור סקף לכחבד דהגית דבינה דתי דיעקב דחל אור סקף דנמת אור הגימי ממי שמשך במעשה:

ומלבד כל הגוי יבין בני יביעי דוהכו הזה הגי להמשך כתרם ^{אוצר החכמה} גי קוי יסין ושאל ואמצע דחבד דהי סרצוסי הגית דחיצוניות דישים עם צלמי דמחין שבהם ובתוכם יג ייה דיג הויות דגי סרצוסי חבד שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דנינחי דרוח דנשמה דמיה דמיה דמיה דמיה ועליהם מקיפיהם ^{דמ"ח 6025} יג איה דיג איה לכתרים ולחחין בניה דתי דגי סרצוסי חבד דהי סרצוסי הגית דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא:

גם יבין להמשך כתרם גי קוי חחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דסניסיות דיססות עם צלמי המחין שבהם ובתוכם כז הויות דסרצוסי חבד בנקדות הדועות דים שהם יחדות וחיות ונשמות וריחות דנינחי דנחי דרוח דנשמה דמיה ובין דמיה ובין דבין ועליהם מקיפיהם כיו איה בנקדותיהם לכתרים וחחין בניה דתי דהי סרצוסי חבד דהגית דמיה ובין דמיה דמיה ובין דבין דסניסיות דבינה דזיא:

ויבין להמשך מלכות דכתרים וחחין בניה דתי בני סרצוסי חבד דהגית דמיה דמיה דמיה דמיה דבין דחיצוניות דבינה דזיא עם נשמות יחדות וחיות ונשמות וריחות דנחי דרוח דנשמה לכתרים ולחחין (ח)

כונות פרטיות

ולחזן בניה דתי דג' סרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן
דחיצוניות דבינה דיעקב דרחל :

גם יכון להמשך מלכות דכתרים וחזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד
דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דסנימיות דבינה דזיא עם
נפשות דחידות וחיות ונשמות ורוחות דנינח"י דנח"י דרוח דנשמה
לכתרים ולחזן בניה דתי דהי סרצוסי חב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דמ"ה
ומ"ה וב"ן דבין דסנימיות דבינה דיעקב דרחל :

יום ה'ששי רת י"ה יכון להמשך בי אותיות יה עם קוץ
היוד מאים דמוחין דדתי דדעת דחב"ד דחג"ת דבינה דחיצוניות דזיא
דרך סיו דזיא מקיף לדתי דדעת דבין דמ"ה ודבין דבין דחיצוניות
דיעקב דרחל :

ויכלו גי' עב יוד הי ויו הי

ה'שמים רת הויה אלא שיכון אותה מראה ביודין

מלכות	בינה	יוד הי ויו הי
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי		
חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת	חזן דחב"ד דחג"ת
דחיצוי דישים	דסנימיות דישים	דסנימ"י דתבונה

אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה
אהיה	אהיה	אה
יהוה	יהוה	יה

כונות פרטיות

מספר התוכנית
6025

מכל מלאכתו אשר עשה ויברך ^{חסד}אלהים ^{נבי}את

יום השביעי ^{חש}

בשבת כל הספירות
נקראות שביעי ולכן
חסד גם נקרא
שביעי. ושביעי זה
מלמטה למעלה.

בי קוי יסין ושטאל דדתיי בי קוי יטן ושטאל דהי"ס הבי"ד דחגית
דחב"ד דחגית דחיצוי דיש"ס דפנימיות דישמית

אָהִיָּה

אָהִיָּה

אָה

יְהוָה

יְהוָה

יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱה אֱה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

אֱה אֱה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְה יְה

אוּ הוּ יוּ הוּ אוּ הוּ יוּ הוּ אוּ הוּ יוּ הוּ אוּ הוּ יוּ הוּ

אוּ הוּ יוּ הוּ

יוּ הוּ ווּ הוּ יוּ הוּ ווּ הוּ יוּ הוּ ווּ הוּ יוּ הוּ ווּ הוּ

יוּ הוּ יוּ הוּ

לכת"ים דדתיי דחב"ד דחגית לכת"ים דדתיי דהי"ס חב"ד דחגית דסיה ובן

דפנימיות די"א

דחיצוי די"א

להשיקן השלכית דכת"ים דדתיי הנני עם נפשות דיחידות ונפשות

דדתיי הנני לכת"ים דדתיי דיעקב דחל דחיצוניות דפנימיות

ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר

ב"א

ברא אלהים לעשות^{סלכות}

בליה תיבות דויכולו יכוין להמשך יוד היי דסיג העולים כמסי ליה
מארס דבניה דתביר דתגית דבין דבינה דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא
סקיף ליוד היי דסיג דאוס דבניה דתביר דתגית דבינה דחיצו' דיעקרה.

קו שמאל

ג"ר =
מוחין

גם יכוין כי ליה תיבות כנגד ליב
נתיבות וגיר דזיא

יוד הי דרך סיו דזיא
סקיף ליעקרה

כי הנוק'
כנגד נה"י
דז"א

גם יכוין כי הם כנגד ליב נתי'
ונהי דזיא

יוד הי דסיג דיעקרה
יכוין בתבת סברי כי סיר
הם ג' יוד תיות דחייג
וי' דסברי הם יוד כו' דיוד
היות ובי כי כו' דהויג

ל"ב שיניים
וג' אלהים
= מוחין
דנוק'

גם יכוין כי הם כנגד ל"ב נתיבות
וג' אלהים

סברי ^{אח"כ 6025} מרגנ גיי רסיח ובין והוא עיד שיש דשמע

יוד הי ויו הי	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יהוה	
יוד הי ואו הי	יהוה	יהוה
יהוה יוד הא ואו הא	יהוה	יהוה
י יה יהו יהוה רסיח	יהוה	יהוה
יוד הה וו הה כ"ו	יהוה	יהוה
בס'		

כונות פרטיות

בפי תיבות דברכה זו יכוין להמשך פי יודין דעסמיב דחבי"ד דוי"א
לפי אותיות דבן דנוקי

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

יכוין הגסן גי' יאההויהה יאהדונהי כמנין הקל שהם
הנה"י ששם עומדים יעקרו

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אהיה אלף הי יוד הי
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד

יכוין מסבע הברכה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו ושבת
קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון למעשה
בראשית תחלה למקראי קודש זכר ליציאת
מצרים ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו
ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ע

כונות פרטיות לב

ע' תיבות דויכולו והקידוש עם ב' תיבות יום השישי גי' עיב

יוד הי ויו הי

בליה תיבות דקידוש יכון להמשי' יוד הי דעיב טארם דחחין דחביד

קו ימין

דחגית דבין דטיה דבינה

ליוד הי דעיב דארם דחחין דחביד

דחיצו' דזיא דרך סיו דזיא סקיף

דחגית דבינה דחיצו' דיעקב דחל

אה"ח 6025

ה' אותיות
דאלהים זה ה
גבורות

כי ליה תיבות דויכולו ולה תיבות דקידוש עם מס' ריה יום

ויכוין

הששי גי' כום כמס' אלהים שהם היג ויכוין להמשך טארם

דדעז דזיא היג מנצפך סקיף להיג מנצפך דדעת דיעקב ורחל

והוא הגום :

מקיף לדעת דנוקי

אלהים מנצפך

מארם דדעת דזיא

אוצר החכמה

אלהים מנצפך

עוד יכוין להמ' אה"ש דיין והוא שיכוין כי ע' תיבות דויכולו דקידוש

גי' יין לדמשך סקיף לז' יודין דדי' הויות וגי' אהיה

י' הוה י' הוה י' הוה י' הוה אהי' ה אהי' ה אהי' ה

גם יכוין להמשי' מקיף לס"ט אותיות עיה דעסטיב קמיא קמיג קניא

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

אלף הא יוד הא

אלף די יוד הי

יוד

כונות פרטיות

יוד הא ואו הא יוד תה וו תה

אלף תה יוד תה אה"ת 6025

גם ישיך מקיף לבי יה דעיב סיג גם ישיך מקיף לוי יודין דעיב סיג

יוד תה דסיג יוד תה ויין תה

יוד תה דעיב יוד תה ואו תה

גם יכין בעי תיבות דויכלו ודקידוש להמשיי מקיף מאוים דכהכיד
תגית דכתר דזיא כיא כלולה מיי מקיף לין שהוא האתם הפנימית
שכבר קבלה במעשה :

אח"כ ישב במקומו וישהה מנוס יין הקידוש לפי שמוחין אלו
אסיי אותם דמקיף עיקרם מאוים ודיך דוסני נוסא דזיא
יוצאים ונוהגים ליעקרר : אוצר החכמה

אחר שיסתה הכוס של קידוש אחיב שלא עיי מעשה ולא עיי
דבור יכין להמי מוחין דארם ממקיפי המו דחביר דזין דחיצוי
דפנימיי שנמשכו להם מארא בויכולו הנני למוחין מקישים דחביר
דיעקב ורחל והוא עיד הנני בויכולו היג :

ולא ישתרו כולו אלא ישאיר ממנו מעט עד הבוקר להשאיר ברכה :

